ISOCRATIS AD NICOCLEM de Regno.

ΙΣΟΚΡΑΤΟΥΣ ΠΡΟΣ ΝΙΚΟΚΛΕΑ περὶ βασιλείας.

Cap. I.

1. QUi conſueverunt, ô Nicocles, vobis regibus veſtes adferre, aut æs, aut aurum elaboratum, aut aliud quid talium opum, quarum ipſi quidem indigi ſunt, vos verò abundatis:

2. Valde videntur eſſe mihi manifeſti, non donum, ſed mercaturam facere, & multò artificioſius ipſas vendentes, quàm profitentes ſe cauponari.

3. Ego verò exiſtimaverim, hoc optimum eſſe donum, & utiliſſimum, & maximè conveniens & mihi dare, & tibi accipere, ſi poſſem definire, qualia ſtudia expetens, & à qui-

Οἱ μὲν εἰωθότες, ὦ Νικόκλεις, ὑμῖν τοῖς βασιλεῦσιν ἐσθῆτας ἄγειν, ἢ χαλκὸν, ἢ χρυσὸν εἰργασμένον, ἢ ἄλλο τι τῶν τοιούτων χρημάτων, ὧν αὐτοὶ μὲν ἐνδεεῖς εἰσιν, ὑμεῖς δὲ πλουτεῖτε.

Λίαν ἔδοξαν εἶναί μοι καταφανεῖς, οὐ δόσιν, ἀλλ' ἐμπορείαν ποιούμενοι, καὶ πολὺ τεχνικώτερον αὐτὰ πωλοῦντες τῶν ὁμολογούντων καπηλεύειν.

Ἐγὼ δὲ ἡγησαίμην ἂν, ταύτην καλλίστην γενέσθαι δωρεὰν, καὶ χρησιμωτάτην, καὶ μάλιστα πρέπουσαν, ἐμοί τε δοῦναι, καὶ σοὶ λαβεῖν, εἰ δυνηθείην ὁρίσαι, ποίων ἐπιτηδευμάτων ὀρεγόμενος, καὶ